

[Glistrup.]

1970-71, ja, da har man også fået lavet en årsberetning, men man har endnu ikke fået den mangfoldiggjort, så man ved, hvad de har foretaget sig i 1970 og 1971. Derefter har man af gode grunde ikke produceret mere fra dette udbyttedelingsnævn, for man havde nemlig fået den meget begavede idé, at man bare skulle klare tingene her i landet ved at indrømme noget indkomstskattefrihed. Og det er da så rigtigt, at hvis man foreslår indkomstskattefrihed for dem, der går hen og maler nyudsprungne bøgegrene blå på bladene i stedet for grønne eller laver nogle sporvejsskinneskidtskrabere el. lign., så kan man få succes her i landet, så man havde virkelig fundet vejen til at klare succesen i det moderne danske samfund. Det fik man så igennem pr. 1. januar 1972, og så måtte man uægtelig trække vejret og holde op med den udadvendte offentlige virksomhed. Men der skete dog det, at man i 1972 fik 351 breve og i 1973 277 breve, og så havde man også talt i telefonen nogle gange i de 2 år, i 1972 og 1973, og så var det åbenbart den evige hvile, så vidt man kan læse det, indtil man i marts 1975 var så lykkelige at få i sin turban, at man fik denne opfordring fra folketingets skatte- og afgiftsudvalg til nu at skrive disse 4½ side om, hvad man havde foretaget sig. Hvad der så er sket siden da, er vist i hvert fald ikke trængt ud selv til den endog særdeles interesserede offentlighed.

Derfor lyttede jeg med meget stor interesse til ministeren, der fortalte, at nu var der planer om at indskrænke denne virksomhed, som vi har hørt her, og jeg vil meget gerne rette det spørgsmål til ministeren: hvortil vil man indskrænke den virksomhed, der her er omtalt fra nævnets side? Og hvor billigt bliver det så, når man får dette indskrænket, hvor meget vil det så belaste skatteyderne med?

Da min taletid er ved at rinde ud, må jeg hellere skynde mig at svare på det mest relevante spørgsmål, der blev stillet til mig, nemlig fra hr. Ninn-Hansen, der opfordrede mig til at være noget mere venlig over for det radikale venstres ordfører i dag, fru Lone Dybkjær, som han betegnede som den tredje generation i partiet. Jeg vil da selvfølgelig meget gerne som altid følge, hvad hr. Ninn-Hansen beder mig om, og så vil jeg

da være så venlig at sige, at jeg tror, fru Lone Dybkjær ikke, som hr. Ninn-Hansen sagde, tilhører den tredje generation, men den generation, der vil være uovertruffen i det radikale venstres historie, som ikke vil blive overgået af nogen senere radikal generation: den femte og sidste radikale generation.

Formanden:

Jeg går ud fra, at det var bemærkninger, der vedrørte forslaget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Hr. Glistrup stillede mig et spørgsmål gående ud på, hvor meget vi kunne spare gennem det arbejde, der er i gang i øjeblikket med at rationalisere. Det, jeg kan sige foreløbig, er, at på budgettet for indeværende år er de samlede udgifter 393.000 kr. Hvor meget længere ned vi kommer, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt sige noget om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forbud mod blokade af virksomheder under likvidation m. v. [af Tange m. fl.]

(Lovforslag nr. 142. Fremsat 14/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Fra tid til anden oplever vi jo, at der fremsættes forslag, som i alle tilfælde efter min opfattelse på en uheldig måde søger at gribe ind i det arbejdsretlige system, som er aftalt mellem arbejdsmarkedets parter. Det foreliggende lovforslag mener jeg ikke adskiller sig væsentligt fra andre forsøg på svækkelse af parternes frie forhandlingsret, som vi tidligere har set her i tinget.